

Решение № 60591

Номер 60591

Година 23.11.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 20.10

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Златанова

Гражданско I инстанция дело

номер

20195440100595

по описа за

2019

година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищецът „****“ ЕООД С., представлявано от ***** е предявил иск срещу „ С. ЕООД С., представлявано от *** ***** с правно основание чл. 99, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД за сумата от 5 594,94 евро, представляваща прехвърлено с договор за цесия вземане по извършен ремонт на автомобили, ведно със законната лихва, считано от постановяване на съдебното решение до окончателното заплащане. Претендира и деловодните разноски.

Фактическите обстоятелства, на които ищецът основава иска, се свеждат до следното:

С Договор за цесия от 18.01.2019 г., ищцовото дружество придобило вземане към ответника „ С. ЕООД от МПС-сервиз, ***** 2, ***** ,*****, ид.номер ***** , представлявано и управлявано от ***** ***** . С Нотариална покана, изпратена от цедента до „ С. Е. длъжникът е уведомен за извършеното прехвърляне на вземането.

Задължението на ответника към цедента е за заплащане на възнаграждение за извършени ремонтни дейности на автомобили в сервиза на фирмата в ***** на обща на стойност 5 594.94 евро, съгласно фактури: № **** 11 октомври 2018 година за автомобил рег. № ***** на обща сума 1 051,47 евро; № ***** от 11 октомври 2018 година за автомобил рег. № **** на обща сума 736,81 евро; № *****от 11 октомври 2018 година за автомобил рег. № -**** на обща сума 2 926,06 евро и №-**** от 11 октомври 2018 година за автомобил рег. № ***** на обща сума 880,60 евро.

След извършване на ремонта ответникът е търсен многократно да заплати стойността на ремонта, но до завеждане на делото не е извършено плащане.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК подава отговор на исковата молба, с който оспорва иска като неоснователен с възраженията, че между него и МПС - Сервиз никога не е съществувало каквото и да е правоотношение. Счита, че такова дружество не съществува и не е регистрирано в ТР на ***** Твърди, че никога представител на ответника не е възлагал каквито и да е ремонти на превозни средства в ***** , нито е приемал тяхното извършване. Никога не са били предоставяни права на лицето ***** или на друго лице да предоставя за ремонт собствени автомобили на ответното дружество, а още по-малко - да договаря и приема цени и условия за това. Оспорва извършването на ремонтите по фактурите, респ. приемането им от ответника.

Твърди, че не е уведомен за извършената цесия. Твърди също, че в последните няколко години процесните лекотоварни автомобили неправомерно се държат от ***** . Управителката на ответното

дружество, което е собственик на автомобилите, многократно водила разговори с него да върне автомобилите, но това така не е направено, поради което подала жалба пред РП С..

В последните години единствено ***** чрез притежаваното от него дружество незаконосъобразно държи автомобилите, използва ги за търговска дейност, извлича печалба от тях, а на ответника е отнет достъпа до тях, нито му се предоставя информация къде се намират те.

Твърди също, че процесното вземане не съществува и като такова не принадлежи на ищеца.

В случай, че такива ремонти са били извършени, то това не е станало от името и за сметка на дружеството – ответник, а от трето лице, което следва да отговаря за заплащането им.

Евентуално, ако се приеме възникнало правоотношение между ответника и цедента, то съгласно чл. 1, (3), т. 1 и чл. 3, т. 2 цедентът е длъжен да прехвърли държането на процесните автомобили на цесионера, което в случая не се доказва и не е направено.

Моли искът да бъде отхвърлен като неоснователен. Евентуално прави искане едновременно с осъждането за дължимата сума да бъде задължен цедентът да върне държането на автомобила на собственика – дружеството ответник.

Оспорва както истинността на договора за цесия, ката и неговата автентичност, като твърди, че същият не е подписан от управителя на сервиза, че такова дружество не съществува, оспорва и истинността на нотариалната покана, тъй като смята, че не е подписана от законен представител на дружеството сервиз. Оспорва верността на представените фактури и регистрационните талони на автомобилите.

В съдебно заседание ищецът се представлява от управителя ***** и адв. ***– р.уп, поддържа предявения иск и моли същия да бъде уважен по съображенията, изложени в писмената защита. Претендира за разноски.

Ответникът, представляван от адв. Т моли искът да бъде отхвърлен като неоснователен по изложените в писмената защита съображения. Претендира за разноски.

Съдът прие за установено от фактическа следното:

Видно от съдържащите се на л. 27 -34 копия от свидетелства за регистрация, част II с №№ *** ** ** ** че леки автомобили *****, съответно с рег. №№ *** ** ** ** са регистрирани през 201. 2015 и 2014 г. на името на „ С. ЕООД – С..

През 2018 г. същите са били ремонтирани в МПС-сервиз на „*****, *****, *****, във Вестоверлединген, *****, като за извършените ремонти са издадени процесните фактури /копия на л. 14-25 и оригинали на л. 108-111/, издадени на 11.10.2018 г., съответно за сумите 1 051,47 евро с ДДС; 880,60 евро с ДДС; 2 926,06 евро и 736,81 евро с ДДС или общо за сумата от 5 594,94 евро с ДДС.

Стефан /*****/ ***** е регистрирал занаятчийско предприятие в регистъра на занаятчиите в община Вестовердинген, ***** на 01.10.2014 г. с предмет МПС – завод, поправки, търговия с употребявани превозни средства, боядисване на МПС.

Вземането по същите фактури е било прехвърлено от МПС – Сервиза на ***** на „****“ Е. представлявано от ***** с договор за покупко-продажба на вземане от 18.01.2019 г.. Цесионерът се е задължил да плати сумата от 5 000 лв. за прехвърлянето на вземането в 3-дневен срок от подписването на договора. В чл. 8 е предвидена възможност цедентът да прекрати договора, ако цесионерът не плати цената в рамките на 5 дни след приканването. Договорът е подписан от законните представители на двете страни, като от заключението по СГЕ се установи, че подписът, положен за цедент ABS Mobile, ***** е на *****.

С нотариална покана на л. 26, адресирана от ***** до „ С. ЕООД ответникът е уведомен за извършения договор за цесия и прехвърлянето на вземането в полза на „****“ Е. по реда на чл. 99, ал. 3 ЗЗД. Поканата е връчена при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК. От заключението по СГЕ се установи, че подписът, положен за *****, не е негов.

На 16.08.2018 г. *** ***** като законен представител на „, сервиз“ ЕООД е подала жалба /именувана Молба/ пред РП – С. за установяване местонахождението и предаване на владението върху 7 автомобила и ремарке, сред които и процесните автомобили. В жалбата е посочено, че до м. май 2016 г. същите автомобили били отдавани под наем в *****, но поради невъзможност да бъдат върнати в Б., останали в ***** при *****, който отказал да върне автомобилите на собственика. По жалбата е образувана пр.пр. № 918/2018 г. на РП - С., по която е постановено постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 23.11.2018 г.

На поставените въпроси по реда на чл. 176, ал. 1 ГПК, законният представител на ищеца отговаря че с *** ***** са далечни братовчеди. Заедно започнали да работят във фирмата „, сервиз“, регистрирана от ***. Той извършвал дейност с нейната фирма до 2013 г.- 2014 г., след което *** замразила фирмата. Той имал две фирми - една „****“ в Б. и друга „****“ в ***** Прекратил фирмата в ***** през 2017 г.. С фирмата си в Б. извършва кораборемонтни дейности, туристически услуги. Транспорт не извършва. Има вътрешен транспорт. Колите на *** са докарани от него от ***** в Б. с платформа, за да ѝ ги върне, но тя не иска да ги получи. Преди това *** искала колите, викали ни в Икономическа

полиция. Сега колите са върнати в Б., но *** не иска да ги получи. Немската му фирма „****“ ползвала автомобилите на основание сключен договор с кипърската фирма, чийто директор бил бащата на ***. Колите са собственост на фирмата на ***. Бусовете били в сервиза, в който сервиз и той имал коли за ремонт. Поради неплатените ***** фактури задържал колите. Затова е сключен и договорът за цесия. Докато немската фирма имала договор с кипърската, негово било задължението за поддръжка на автомобилите. След това искал да купи автомобилите с неговата фирма от ***. Започнали да ги прехвърлят, като прехвърлили 2-3 коли, но след това не можали да се разберат, след което той не е извършвал плащания за сервиз. След прекратяването на немската фирма, автомобилите останали в сервиза в ***** , където били закарани няколко месеца преди издаване на фактурите. В момента колите са в Б., в гр. С. Платил ремонта им и така били освободени от сервиза.

От разпита на свид. ***** се установява, че ***** и той като шофьор през септември или октомври 2018 г. са карали за ремонт бусовете в ABS Mobile, със собственик *****. Когато колата е готова, по нареждане на ***** свидетелят отива в сервиза и прибира отремонтираните автомобили. Не може да каже как става плащането, тъй като се урежда между ***** и ***** . Колите са прибрани в Б.. Твърди, че отразените във фактурата ремонтни дейности са били изпълнени. Съдът кредитира като еднопосочни и безпротиворечиви показанията на свидетеля.

От заключението по назначената СИЕ се установява, че вземането, възникнало по Договор за покупко-продажба на вземане от 18.01.2019 г. е осчетоводено при ищеца „****“ ЕООД. Взета е счетоводна операция Д-т с/ка 498 Други дебитори, аналитична партида 16-Покупко продажба на цесия със сумата 10942,75 лв. на К-т с-ка 499 Други кредитори, аналитична партида 15 със сумата от 9779,15 лв. и К-т с-ка 725 Финансови приходи за бъдещи периоди със сумата от 1163,60 лв.. На 23.04.2019 г. е извършено разплащане по договора в размер на 5000 евро с банков превод от „Интернешънъл Асет Банк“ . За извършеното разплащане е взета счетоводна операция Д-т с/ка 499 Други кредитори, аналитична партида 15 на К-т с/ка 504 Разплащателна сметка във валута „Интернешънъл Асет Банк“ със сумата от 9779,15 лв.. От данните, получени по административна процедура за обмен на информация между компетентните органи на Република Б. и ***** , се установява, че фактури № *** ** * на стойност 2926,06 евро са издадени за извършени ремонти на МПС от ***** ABS **** VIN № **** на ***** . Същите са осчетоводени в счетоводството на немския търговец. Плащането е извършено от **** /*****/.

В съдебно заседание ВЛ Х. допълва, че във VIES-системата се отразяват три вида вътреобщностни доставки. Това е когато има сделки за стоки между регистрирани по ДДС лица и съответно доказателства, че стоката напуска държавата-членка и пътува за друга държава – членка. Отразяват се и сделки тристранни операции, както и сделки за услуги с място на изпълнение друга държава – членка. В случая доставчика – немският занаятчия е начислил приложимата за ***** местната ставка от 19 %, тъй като той е третирали доставката с място на изпълнение на територията на ***** В този случай той няма задължение да подава VIES-декларация, тъй като според него мястото на доставката на услугата не е с място на изпълнение в друга държава-членка и той не е приложил нулевата ставка по тази доставка. Няма да има отразяване на процесните фактури във VIES-декларацията на регистрираното по ДДС лице в ***** Ако беше използвана нулева ставка, тогава възниква задължение за деклариране на декларацията. При приложение на местната ставка е неправилно фактурата да влезне във VIES системата, тъй като доставката е третирана с място на изпълнение *****

Съдът кредитира заключенията по СГЕ и СИЕ като обективно и компетентно изготвени, същите не са оспорени от страните.

Съгласно писмо на ТД НАП – Пловдив /л. 180/ е извършена проверка на „ С. Е. като е изпратена молба за административно сътрудничество до данъчната/приходната администрация на ***** и е открита процедура за обмен на информация между компетентните органи на двете държави, съгласно чл. 7 Регламент /ЕС/ 904/2010 г. за установяване на факти и обстоятелства от значение за определяне на данъчните задължения на ответника. В резултат на извършената проверка SCAC е установено, че физическото лице Stefan Sandomier е регистриран от 01.10.2014 г. с автосервиз за МПС. По издадените фактури са извършени ремонтни дейности от ***** , като фактурите са осчетоводени от занаятчията и данъкът върху оборота от 19 % е платен към данъчния офис. Плащането на фактурите е извършено от ***** /*****/през 2019 г., поради което и оборотът от фактурите е бил осчетоводен от ***** през април 2019 и октомври 2019 г., когато е извършено плащането по тях. *****/****/ е извършвало поръчки за ***** . Превозните средства на ***** , ***** и*/**** са обслужвани от ***** . Имената на дружествата са били променяни няколко пъти. ***** е контактувал със ***** . В счетоводството на „ С. ЕООД не са отразени фактурите и договора за цесия от 18.01.2019 г..

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Безспорно се установи по делото, че между дружествата, собственост на ***** , на *** ***** и нейния

баща са съществували търговски отношения, по повод на които са били извършвани транспортни услуги с процесните автомобили. Автомобилите са собственост на ответника „ С. ЕООД.

През 2018 г. автомобилите са били в държане на *****; въпреки противопоставянето на собственика „ С. Е. което се установява от образуваната пр.пр 918/2018 г. на РП С.

Безспорно се установи също, че ***** лично и със свидетеля ***** през октомври 2018 г. оставили бусовете за различни ремонтни работи в сервиза на *****. За тези ремонтни работи не е било налице нито уведомяване, нито съгласие, нито възлагане от страна на собственика. Липсват данни и за упълномощаване на ***** да действа от името и за сметка на „ С. Е. като всички контакти със ***** са извършвани от ***** като управител на немската му фирма *****; която е била прекратена.

Занаятчията е изпълнил възложените му ремонти, като за тяхната стойност издал процесните фактури с получател „ С. ЕООД.

Невярно е твърдението на ищеца в писмената защита, че автомобилите са му били отдадени под наем от ответника, тъй като в жалбата до РП ***** споменава, че до края на 2016 г. тези автомобили са били отдавани в ***** под наем, но не е заявила, че ги е отдала под наем на „***** Е. не е споменала да му ги е предоставяла за ползване по силата на някакъв договор, като единственат причина, поради която ги е оставила на съхранение при него в ***** е била, че е излязла в отпуск по майчинство в Б. през май 2016 г.. Както се установи от отговорите на самия *****; същият е имал фирма, регистрирана в ***** – *****; която прекратил през 2017 г.. В кориците на пр.пр. 918/2018 г. се съдържат данни, че ***** е извършвал дейност с автомобилите именно чрез закритата му фирма в *****; като намерението на ***** е било да извършват съвместна дейност с „сервиз“ Е. която ***** в последствие отказала да му прехвърли, въпреки извършените плащания от страна на *** на стойността на автомобилите.

Относно извършената цесия: Безспорно се установи, че такава е била сключена между МПС – Сервиза на ***** и „*****“ ЕООД през януари 2019 г., като към същия момент задължението по процесните фактури не е било платено нито от собственика - ответник, нито от ищеца.

Цесията не е била съобщена на ответника от цедента по реда на чл. 99, ал. 3 ЗЗД, поради което и цесията не е породила действие спрямо длъжника – ответник. Освен това съдът приема, че съобщаване не е извършено с връчването на исковата молба и приложената към нея нотариална покана именно предвид обстоятелството, че приложената нотариална покана не е подписана от ***** – факт доказан от СГЕ, а от страна на занаятчията като цедент липсва упълномощаване за ищеца – цесионер да уведоми длъжника за извършената цесия. При това положение, по аргумент от чл. 99, ал. 4 ЗЗД съдът приема, че цесията не е породила действие спрямо ответника и същият не дължи плащане на ищеца на вземането – предмет на цесията. Поради което искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен. С оглед неоснователността на предявения иск, съдът не дължи произнасяне по евентуалното възражение на ответника за връщане на автомобилите.

За пълнота на изложението следва да бъде посочено още: Безспорно се установи от международната данъчна проверка, че плащане по фактурите е извършено от „*****“ ЕООД през април и октомври 2019 г., като делото е образувано на 19.06.2019 г.. От назначената СИЕ се установи, че договорът за цесия е осчетоводен от ищеца и същият е извършил плащане по банков път на 23.04.2019 г. в размер на 5 000 евро, но от международната данъчна проверка се установи, че договорът за цесия не е бил осчетоводен от занаятчията *****; а напротив в счетоводството му са били отразени двете фактури, за които е отразено плащане през април и октомври 2019 г. от „*****“ ЕООД. Именно по тази причина приходите по фактурите са отразени в счетоводните отчети на ***** за април и октомври 2019 г.. В този смисъл не могат да се правят изводи по какви причини договорът за цесия не е отразен от занаятчията, но е възможно договорът за цесия да е бил прекратен, тъй като плащането не е било извършено, както е договорено, в тридневен срок след подписването на договора, а четири месеца по-късно, още повече, че цената на цесията е различна от стойността на четирите фактури.

При това положение и отчитайки факта на окончателното плащане на фактурите от ищеца, второто от което е извършено в хода на процеса, съдът приема, че към настоящия момент не съществува вземането на ищеца по договора за цесия и защото е погасено с плащанията, извършени от самия ищец.

***** е извършил ремонта на процесните автомобили – собственост на ответника при условията на воденето на чужда работа без възлагане /гестия/, поради което за него възниква възможността да търси правата си по реда на чл. 61 ЗЗД.

Относно разноските:

И двете страни са заявили искане за присъждане на деловодните разноски. С оглед изхода от спора, на ищеца не се дължат разноски.

Ответникът е представил списък на разноските по чл. 80 ГПК в общ размер 1060,47 лв., от които 858 лв. платено адвокатско възнаграждение по ДПЗС на л. 208, по който е извършено плащане на

адвоката с платежното нареждане на л. 210; 70 лв. по анекс към ДПЗС на л. 200, платени в брой при подписването; по 30 лв. пътни разноски за явяване в 4 съдебни заседания и 12,47 лв. за куриерски услуги за подаване на отговор на исковата молба, за които плащания са извършени с фискалните бонове на л. 196 и 197. Разноските по водене на делото са държавните такси и разходите по производството - чл. 71, ал. 1 от ГПК. Разходи за производството несъмнено са разноските за правна защита и включват възнаграждението за един адвокат, съгласно чл. 78, ал. 1 от ГПК, както и разходите за депозиране на отговор на исковата молба. Пътните разходи на упълномощения от страната адвокат се считат включени в уговореното адвокатско възнаграждение, поради което и нямат характер на самостоятелен разход по производството. Ще следва на основание чл. 78, ал. 3 ГПК да бъде осъден ищецът да заплати на ответника направените разноски за адвокат в размер на 928 лв. и куриерските разходи в размер на 12,47 лв..

Мотивиран от изложените съображения Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска с правно основание чл. 99, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, предявен от „****“ Е. ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „****“ № 56А, представлявано от ***** срещу „. С. Е. ЕИК 200615091, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „И“ № 15, представлявано от*** ***** за сумата от 5 594,94 евро, представляваща прехвърлено с договор за цесия вземане по извършен ремонт на автомобили, ведно със законната лихва, считано от постановяване на съдебното решение до окончателното заплащане.

ОСЪЖДА „****“ Е. ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „****“ № 56А, представлявано от ***** на основание чл. 78, ал. 3 ГПК да заплати на „. С. Е. ЕИК 200615091, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „И“ № 15, представлявано от*** ***** сумата от 940,47 лева за направените съдебно деловодни разноски, 928 лв. за адвокатско възнаграждение и 12,47 лв. куриерски разходи.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Решението да се връчи на страните, като на ищеца чрез адв. *** и на ответника чрез адв. Т.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: